ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1972

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΤΣΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Χρήστου Λαδᾶ — Ἐδ. Λῶ 3
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 230.221—23 & 237.283—86

ΤΑ ΝΕΑ

16 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΘΗΝΑ, ΕΤΟΣ 27ο, ΑΡ. 8173 ● ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΕΣ 2,50

Πολύπλευρες οἱ συνομιλίες

ΓΙΑ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ

Οἱ Ἀμερικανοί βολιδοσκοποῦν καί πολιτικούς;

"Οπως μετέδωσε χθές ὁ ραδιοσταθμός τοῦ Λονδίνου, οἱ Ἀμερικανοί, ἐκτός ἀπό τίς διαπραγματεύσεις μέ τήν ἑλληνική κυβέρνηση, «φαίνεται ὅτι βολιδοσκοποῦν καί ἐκπροσώπους τοῦ παλαιοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος γιά τήν ἐπικειμένη συμφωνία περί λιμενικῶν διευκολύνσεων στόν "Εκτο Στόλο καί περί ἐγκαταστάσεως τῶν οἰκογενειῶν ἀξιωματικῶν καί ἀνδρῶν τοῦ στόλου αὐτοῦ σέ ἑλληνικές πόλεις κατά τό διάστημα τῆς ὑπηρεσίας των. Κατά τόν ἀγγλικό ραδιοσταθμό, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ πολιτικοῦ κόσμου δέν ἀποκρούουν τή συμφωνία, θεωροῦν ὅμως ὅτι αὐτή πρέπει νά συνομολογηθῆ καί νά ὑπογραφῆ ἀπό ἀντιπροσωπευτική κυβέρνηση, γιατί τό ἐναντίον, σύν τοῖς ἄλλοις, θά ἑρμηνευθῆ σάν ἐνίσχυση πρός τό σημερινό ἑλληνικό καθεστώς.

'Ο ἴδιος ραδιοσταθμός, στήν αὐτή ἐκπομπή, μετέδωσε καί τίς δηλώσεις, στίς ὁποῖες προέβη τό Σάββατο ὁ ἀναπληρωτής ὑπουργός 'Εξωτερικῶν κ. Ξανθόπουλος - Παλαμᾶς, ὅπως ἐπίσης μετέδωσε σχόλια δύο ἑλληνικῶν ἐφημερίδων πάνω στό θέμα αὐτό.

Μιά ἀπό τίς ἐφημερίδες συνιστᾶ ὅπως στούς ὅρους τῆς συμφωνίας συμπεριληφθῆ ἐγγύηση τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν γιά τήν ἀσφάλεια τῆς 'Ελλάδος σέ περίπτωση πού τό ΝΑΤΟ θά βρεθῆ σέ ἀδυναμία νά ἀνταποκριθῆ στίς ὑποχρεώσεις του. 'Η δεύτερη ἐφημερίδα γράφει, ὅτι ἡ συμφωνία πρέπει νά ἐνταχθῆ μέσα στό γενικώτερο πλαίσιο τῆς 'Ατλαντικῆς Συμμαχίας.

6.000 ἄνδρες

Στίς δηλώσεις του, ὁ ἀναπληρωτής ὑπουργός 'Εξωτερικῶν κ. Παλαμᾶς, ὅπως μεταδίδει καί ὁ ἀνταποκριτής τοῦ 'Ασσοσιέϊτεντ Πρές, ἔδωσε μίαν αἰσιόδοξη εἰκόνα, ὅσον ἀφορᾶ τίς συνομιλίες οἱ ὁποῖες διεξάγονται μέ τόν ἐν 'Αθήναις πρεσβευτή τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν κ. Χένρυ Τάσκα καί ἀνωτάτους ἀξιωματικούς τῶν ἀμερικανικῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

Μολονότι ἀρνήθηκε νά παράσχη λεπτομέρειες ὁ κ. Ξανθόπουλος — Παλαμᾶς, διετύπωσε τήν πρόβλεψη ὅτι ἡ συζήτηση θά ἔλθη σύντομα στήν ἑλληνική βουλή.

● Συνέχεια στή σελίδα 13

Εὔθυμα καί σοβαρά

Α, ΜΩΡΕ ΠΑΠΑ!...

Τοῦ ΔΗΜ. ΨΑΘΑ

Πρωΐ πρωΐ κάθομαι στό γραφεῖο μου γιά τό ἐπιούσιον τοῦτο σημείωμα — βλέπω σωρό τά γράμματα κι' ἀνάμεσα στά γράμματα ἕνα τηλεγράφημα. 'Ω, λέω, κάποιος ἰδιαιτέρως εὐγενικός μου ἀναγνώστης, ἐκδηλώνει τηλεγραφικῶς (δόξα Σοι ὁ Θεός, ὑπάρχουν κατά καιρούς καί τέτοιοι ἀναγνῶστες). Μέ καλή διάθεση, λοιπόν, ἀνοίγω τό ὑποτιθέμενο συγχαρητήριο, ὁπότε διαβάζω: «ΠΑΥΣΑΤΕ ΠΟΛΕΜΟΥΝΤΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΝ ΠΙΣΤΙΝ. ΛΑΚΤΙΖΕΤΕ ΚΕΝΤΡΑ. ΙΕΡΕΥΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΨΗΣ».

"Α, μωρέ παπά! Τί σοῦ χρωστῶ ἐγώ, δηλαδή, πρωΐ πρωΐ, καί μοῦ μπαίνεις ἔτσι ἄγαρμπα, ἄνοστα καί ἀγρίως παπαδίστικα; Θέλεις, λοιπόν, νά σοῦ τά φάλω; Εἰς ποῖον ἦχον προτιμᾶς; Βαρύ; Πλάγιον πρῶτον ἤ πλάγιον δεύτερον;

Προτοῦ, ὅμως, ἀρχίσω τήν ψαλμῳδίαν, ἀδελφοί χριστιανοί, θά πρέπει νά πῶ ὅτι τό παρόν δέν ἀφορᾶ, βεβαίως, οὔτε ὅλους τούς παπάδες, οὔτε ὅλους τούς ἱεροσχήμους, ὑψηλότερα ἤ χαμηλότερα ἰσταμένους, γιατί ὑπάρχει πλῆθος κληρικῶν τούς ὁποίους σέβομαι καί τιμῶ, τόσο γιά τό ἀληθινά χριστιανικό τους ἦθος ὅσο καί γιά τήν ἀληθινή τους πίστη, καί γιά τήν εὐρύτερη πνευματική τους καλλιέργεια καί τίς συγχρονισμένες ἀντιλήψεις.

Δέν ξέρω ποιός εἶναι ὁ παπᾶς πού μοῦ τηλεγραφεῖ κι' οὔτε μ' ἐνδιαφέρει τό πρόσωπό του — εἶναι ἀνάγκη, ὡστόσο, νά φάλω ὁλίγα τινά, μιά καί μοῦ δίνει τήν εὐκαιρία ὁ λακτίζων παπᾶς, ἐπειδή, ἄν εἶναι κάποιος πού λακτίζει, σίγουρα δέν εἶναι ὁ γράφων αὐτή τή στήλη! 'Ο γράφων αὐτή τή στήλη, πάτερ ἀγαθέ, ἔχει τήν «χριστιανική πίστιν» πολύ πιό γνησιώτερη ἀπό πολλούς παπάδες —δέν λέω γιά τό ἄτομό σου, ἀφοῦ οὔτε κατ' ὄψιν σέ ξέρω — γιατί τήν «χριστιανικήν του πίστιν», δέν τήν ἔχει ὡς ἐπάγγελμα, δέν τήν ἐμπορεύεται, ὅπως, ἀπ' τά πανάρχαια χρόνια τόσοι καί τόσοι ἱερόσχημοι τό κάνουν, ἔχοντας μεταβάλει τήν Θρησκεία σέ χρυσοφόρα ἐπιχείρηση καί τήν ἐκκλησία σέ μπακάλικο. Μή μοῦ πῆ κανείς «ὄχι», γιατί θά καγχάσω καί τό παοδαλό κατσίκι.

Ποῦθε ν' ἀρχίσω καί ποῦ νά τελειώσω; Βοῦΐξε πρίν ἀπό λίγα χρόνια ὁ τόπος μας ἀπ' τά σκόνδαλα ἱεροσχήμων τινῶν κι' ἔβραξε τίς μύτες καί τάπληκτος ὁ κόσμος τῶν πιστῶν, ἀπ' τίς ὀσμές πού διαχύθηκαν, ἐνῶ κραυγές ἀγανακτήσεως ἀκούσθησαν ἀπό παντοῦ:

— Κάθαρσις! Κάθαρσις!

Οὐσαγός στόν ἀγῶνα ἐκεῖνον τῆς καθάρσεως, καί ὁ γράφων, ἀγωνίσθηκε ἐπί μῆνες καί μῆνες, μέ τόση ἐπιμονή καί τόσο πάθος, ὥστε πῆραν καί τά σκάγια μερικούς, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἔβαλαν, ἴσως ἄθικα, ἐπάνω στό μένος τῆς καθάρσεως ἄλλοι μαχηταί — ἀδικήθηκε, πιθανόν, ὁ τέως ἅγιος Θεσσαλονίκης, ἄς τό πῶ κι' αὐτό, μιά καί ἦλθε ἡ κουβέντα. Τέτοιο ἦταν τό πανελλήνιο αἴτημα, τόσο μεγάλη στάθηκε ἡ διαφορά στούς κόλπους τῆς 'Εκκλησιᾶς! Σέ ποιό βαθμό ἔγινε τελικά ἡ «κάθαρση», αὐτό εἶναι μιά ἄλλη ἱστορία, πού δέν μπορῶ νά ξέρω.

Βλέπω, ὅμως καί σήμερα, φεῦ!... μερικές γελοῖες ἐκδηλώσεις ἀλλά καί τραγικές, πρᾶγμα πού μοῦ ἐπιβάλλει σάν ἱερό χρέος, χριστιανικό, τήν συνέχιση τοῦ ἀνώνα. Εἶναι ἀντιχριστιανικό ν' ἀγανακτῶ γιά τήν ἀσύδοτη καλογεροπραπανάδα, πού ἀνοίγει τίς πόρτες τῶν μοναστηριῶν σέ ἀφελῆ κορίτσια καί κλείνει σπίτια νοικοκυραίων, πού τά βυθίζει στήν ἀπελπισία καί τό πένθος; Σ' ἐσένα δέν ἔρχονται οἱ γονιοί, παπᾶ μου, γιατί ξέρουν ὅτι δέν βρίσκουν ἔλεος στόν χριστιανισμό σου. Σέ μένα ἔρχονται καί κλαῖνε!

Νά θυμηθῶ καί τά γελοῖα; 'Αντάρτες δεσποτάδες πού δέν μνημονεύουν τόν Πατριάρχη — μέ τό ἔτσι θέλω — ἐνῶ δέν ξεχνοῦν, βεβαίως, τήν... βασιλομήτορα, ἤ ἄλλους, πού δέν κοινωνοῦν τούς μακρυμάλληδες (ὄντας οἱ ἴδιοι... ὑπερμακρυμάλληδες!!) ἤ ἀποφασίζουν οἱ ἴδιοι μέ τί εἴδους φορέματα θά προσέρχονται στήν ἐκκλησία οἱ γυναῖκες, ἀποκλείοντας διά ροπάλου τά παντελόνια ἀκόμα καί σέ νήπια; "Η μήπως θά πρέπει νά μνημονεύσω τόν ἅγιον Φλωρίνης, τόν μπελαλῆν ἐκεῖνον — ἔστω καί συμπαθῆ σέ μένα — Καντιώτην, πού μᾶς... μουντζώνει ἱεροπρεπῶς ἀπό τό χριστιανικό περιοδικό του «Σπίθα», ἐμένα καί τόν διαλεχτό συνάδελφο καί θεολόγο κ. Σπύρον 'Αλεξίου; «Μυριάδες ὀρθοδόξων χριστιανῶν, γράφει, τό ὀλιγώτερον, ὅπερ ἔχουν νά πράξουν, εἶναι νά ἀνοίξουν τάς παλάμας των, οὐχί διά νά σᾶς «φακελλώσουν» ἀλλά διά νά σᾶς «σφαχελώσουν». «Σφακέλωμα» δέ ἐστί μούντζα, ὡς γνωστόν, τήν ὁποίαν μᾶς στέλνει χριστιανικώτατα ὁ σεμνός ἱεράρχης!

"Αστα, μωρέ, παπᾶ! "Αστα νά πάνε στά κομμάτια!

ΔΗΜ. ΨΑΘΑΣ

Τό ψῦχος ὑποχωρεῖ, τά χιόνια λειώνουν

"Αν καί ἡ 'Αθήνα ἐξακολουθεῖ νά εἶναι κυριολεκτικά κυκλωμένη ἀπό χιόνια, ὁ καιρός βελτιώνεται, τό ψῦχος ὑποχωρεῖ, τά χιόνια λειώνουν καί ἡ Μετεωρολογική 'Υπηρεσία προβλέπει ἄνοδο τῆς θερμοκρασίας. Στήν 'Αττική, ἡ χθεσινή ἡμέρα ἦταν ἡλιόλουστη. Χιλιάδες 'Αθηναῖοι βρῆκαν τήν εὐκαιρία νά ἐκδράμουν στήν Πάρνηθα, τήν Πεντέλη καί τόν 'Υμηττό. 'Ο «χιονοπόλεμος», κυριολεκτικά, ἐναίνετο. Τό ψῦχος, ὅμως, ἦταν καί χθές αἰσθητό. 'Υπολογίζεται ὅτι περισσότερα ἀπό 20.000 Ι.Χ. αὐτοκίνητα βγῆκαν ἀπό τήν πρωτεύουσα μέ κατεύθυνση πρός τά προάστια, τήν Πάρνηθα, τήν Πεντέλη, τόν 'Υμηττό καί τά χωριά τῆς 'Αττικῆς. 'Η κυκλοφορία ἀποκαταστάθηκε στήν Κεντρική Ἐθνική ὁδό 'Αθηνῶν — Θηβῶν καί τά αὐτοκίνητα περνοῦν ἐλεύθερα ἀπό τήν Κάζα, πού ἦταν ἀποκλεισμένη ἀπό τά χιόνια. 'Αντίθετα, ἡ κυκλοφορία τῶν αὐτοκινήτων ἀπό τό 26ο χιλιόμετρο πρός τήν κορυφή τῆς Πάρνηθας, διεξαγόταν καί χθές μέ ἀντιολισθητικές ἁλυσίδες. Στήν Βόρειο 'Ελλάδα, ὅμως, ἀσθενεῖς χιονοπτώσεις συνεχίσθηκαν καί πολλά ὀρεινά χωριά ἐξακολουθοῦν νά παραμένουν ἀποκλεισμένα ἀπό τά χιόνια. Τό ψῦχος ἦταν καί χθές δριμύτατο καί στήν Κατερίνη ματαιώθηκε ὁ ποδοσφαιρικός ἀγώνας μεταξύ Πιερικοῦ — 'Εθνικοῦ γιά τό πρωτάθλημα Α' 'Εθνικῆς Κατηγορίας. 'Η ματαίωση τοῦ ἀγῶνος ὀφείλεται στό παχύ στρῶμα χιονιοῦ, ὕψους 30 ἑκατοστῶν, πού εἶχε καλύψει τό γήπεδο τοῦ Πιερικοῦ. 'Η φωτογραφία εἶναι ἀπό τόν 'Υμηττό. Πάρθηκε στό χῶρο τῆς Μονῆς 'Αστερίου καί μέ φόντο τήν 'Αθήνα, εἶναι ἀπό τίς πιό ἐντυπωσιακές.

Τό χθεσινό ἄρθρο τοῦ «ΒΗΜΑΤΟΣ»

ΤΙ ΑΠΟΔΙΔΕΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Μέ τόν τίτλο: «'Ανάπτυξη καί θεσμοί: ΤΙ ΑΠΟΔΙΔΕΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», δημοσιεύθηκε στό χθεσινό «ΒΗΜΑ» τό κατωτέρω ἄρθρο:

'Η θέση διακηρύχθηκε ἐπίσημα πρό δετίας: «Ἄλματα εἰς τήν οἰκονομικήν ἀνάπτυξιν δέν γίνονται μέ τό κοινοβούλιον». Καί κατ' ἐφαρμογήν τοῦ ἀφορισμοῦ αὐτοῦ, πού σημαίνει ὅτι τά αὐταρχικά καθεστῶτα ὁδηγοῦν ταχύτερα στήν οἰκονομική ἀνάπτυξη, προσετέθη στίς προϋποθέσεις γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς δημοκρατικῆς ὁμαλότητος ὁ στόχος τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

⁂

Θά ἦταν ἀρκετό νά ἐπικαλεσθῆ κανείς τήν Ἱστορική ἐμπειρία γιά νά ἀποδείξη τό ἀδάσμιο τοῦ ἰσχυρισμοῦ. 'Η γεωγραφία τῆς πενίας συνδέεται στενά μέ τά αὐταρχικά καθεστῶτα. Οἱ πλούσιες χῶρες τῆς Ν. 'Αμερικῆς, τό κατ' ἐξοχήν πεδίο τοῦ πειραματισμοῦ τῆς «λατινικῆς» δικτατορίας, εἶναι ἀπελπιστικά καθυστερημένες. Καί στήν Εὐρώπη, τά κράτη πού βρίσκονται στό τελευταῖο σκαλοπάτι τῆς προόδου εἶναι κατά σειρά ἡ Τουρκία, ἡ 'Αλβανία, ἡ Πορτογαλία, ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Βουλγαρία καί ἡ 'Ισπανία, χῶρες δηλαδή πού εἶχαν, οἱ περισσότερες, τήν κακή τύχη νά κυβερνῶνται δικτατορικά ἀπό τήν προπολεμική περίοδο μέχρι καί σήμερα. 'Αντίθετα, στίς δημοκρατίες ἀντιστοιχοῦν οἱ μόνες προηγμένες οἰκονομίες. Καί δέν πέρασαν ἀπό τήν ἀνάπτυξη στή δημοκρατία. Πῆγαν ἀπ' τή δημοκρατία στήν ἀνάπτυξη.

⁂

Λέγεται πώς ἡ δικτατορία διασφαλίζει σταθερότητα κυβερνήσεως καί σταθερότητα πολιτικῆς, πού θεωρεῖται ἀπαραίτητος ὅρος γιά τήν ἀνάπτυξη. 'Αλλά ἡ σταθερότητα μιᾶς κυβερνήσεως δέν κρίνεται μόνον ἀπό τόν χρόνο κατά τόν ὁποῖο κατορθώνει νά διατηρηθῆ στήν ἐξουσία. Κρίνεται κυρίως ἀπό τό πῶς τήν ἀντιμετωπίζει ὁ λαός ὁ ἴδιος. Καί κατά κανόνα δέν ὑπάρχει δικτατορία γιά τήν ὁποία ὁ λαός δέν προβλέπει ὅτι θά πέση ἀπό μέρα σέ μέρα. Ψυχολογικά — καί αὐτό βαρύνει γιά τήν οἰκονομία — ἡ δικτατορία, εἶναι τό πιό ἀσταθές καί τό πιό ἀβέβαιο σύστημα διακυβερνήσεως. Καί τό σπουδαιότερο: Στή δικτατορία ὅλοι φοβοῦνται πῶς τά μέτρα της, ἀκόμη καί ἄριστα, δέν θά ἐπιβιώσουν τῆς παρουσίας της. Γιατί δέν ἀπορρέουν ἀπό τίς δημοκρατικές διαδικασίες πού ἐγγυοῦνται καθολική συναίνεση καί ἀποδοχή. Αὐτό κάνει πάντα τόν ἐπιχειρηματία τοῦ ἐσωτερικοῦ ἤ ἐξωτερικοῦ διστακτικό στίς ἀποφάσεις του.

Λέγεται ὅτι ἡ πολιτική τῆς ἀναπτύξεως χρειάζεται ταχύτητα ἀποφάσεων καί αὐτή ἀναστέλλεται ἀπό τή δυσκινησία τοῦ κοινοβουλίου. 'Αλλ' ἐκεῖνο πού ζυγίζει περισσότερο δέν εἶναι ἡ ταχύτητα, εἶναι ἡ ὀρθότητα τῆς ἀποφάσεως καί ἡ ΕΚΟΥΣΙΑ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ. 'Αποφάσεις χωρίς ἔλεγχο εἶναι πολλές φορές ἐσφαλμένες καί συνεπάγονται μεγαλύτερη σπατάλη χρόνου, δυσπιστία γιά τήν ἀξία τους καί ἐντονότερη ἀνισότητα.

● Συνέχεια στή σελίδα 12

ΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΘΕΜΑ

'Υπό προϋποθέσεις ἡ πορεία πρός τήν Δημοκρατία

Σέ μακρότατο ἄρθρο, πού δημοσιεύεται στό χθεσινό φύλλο ἐφημερίδος φιλικά διακειμένης πρός τήν Κυβέρνηση, γίνεται ἀνάλυση τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἐξηγοῦνται οἱ λόγοι γιά τούς ὁποίους ἡ σημερινή Κυβέρνηση ἀποτελεῖ πραγματικότητα, πού κανένας δέν μπορεί νά ἀγνοήση καί, τέλος, ὑποστηρίζεται ὅτι «ἡ μετάβασις εἰς τήν Δημοκρατίαν» εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία διά τόν τόπο, ἀλλά ὅτι «αἱ προϋποθέσεις διά τήν ἐπαναλειτουργίαν της δέν ὑφίστανται σήμερον». 'Επί πλέον, τονίζεται ἡ ἀνάγκη τοῦ διαλόγου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου μέ τούς κυβερνῶντες καί προστίθεται:

«Οἱ φορεῖς τῆς ἐξουσίας δέν δύνανται νά ἀγνοηθοῦν. Ρυθμίζουν τάς τύχας μας. "Ανευ τῆς συναινέσεώς των οὐδέν δύναται νά γίνη. Καί ἐφ' ὅσον δέν δυνάμεθα ἀποτελεσματικῶς νά τούς πιέσωμεν, πρέπει νά συνδιαλεχθῶμεν μαζί των. 'Ιδίως, προκειμένου διά τήν ἀποκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας. Τοῦτο δέν συμβαίνει. 'Επομένως καί τό αἴτημα τῆς Δημοκρατίας δέν προωθεῖται».

Σέ ἄλλο σημεῖο τοῦ ἄρθρου ἀναφέρεται σάν συμπέρασμα ὅτι: «'Η 'Επανάστασις οὐδέποτε θά ἀποχωρήση τῆς ἐξουσίας, ἐφ' ὅσον δέν πληρωθοῦν αἱ προϋποθέσεις αἱ ὁποῖαι θά ἐξασφαλίζουν τήν ὁμαλήν λειτουργίαν τῆς Δημοκρατίας. Μόνον ὅταν θά εἶναι βεβαία ἡ μή ἐπάνοδος εἰς τό πρό τοῦ 1967 καθεστώς, θά ἀποκαταστα-θῆ ὁ ἐλεύθερος πολιτικός βίος. 'Επειδή δέ αἱ προϋποθέσεις αὗται δέν ὑφίστανται σήμερον, τά ὡς ἄνω συνιστοῦν μίαν ἄλλην πλευράν τῆς πραγματικότητος καί ἑπομένως ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς Δημοκρατίας, παρά τήν ὑπάρχουσαν ἐπιθυμίαν δέν εἶναι δυνατή».

Στήν κατακλεῖδα τοῦ ἄρθρου της ἡ ἐφημερίδα θίγει καί τό πολιτειακό θέμα, τονίζουσα ἐπί λέξει: «'Ορθοῦται, λοιπόν — παρά πᾶσαν ἐπιθυμίαν — ἡ σκληρά πραγματικότης ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τό ἑξῆς συμπέρασμα: 'Η 'Επανάστασις θά ὑποχρεωθῆ: "Η νά προχωρήση εἰς βαθεῖαν πολιτειακήν μεταβολήν, ἡ ὁποία διά ποικίλους καί αὐτονοήτους λόγους θά ἀποτρέψη τήν συμμετοχήν εἰς τόν δημόσιον βίον τῶν παραγόντων του τοῦ παρελθόντος. 'Οπότε ἡ δημοκρατία θά ἐπαναλειτουργήση ἀλλά μέ τόν περιορισμόν αὐτόν. "Η ἐάν οἱ χειριζόμενοι τάς εὐθύνας τῆς ἐξουσίας ἐπιθυμοῦν νά ἀποφύγουν τοῦτο — καί φαίνεται ὅτι ἐπί τοῦ παρόντος, ἐπιθυμοῦν ἤ τουλάχιστον ἐλπίζουν ὅτι θά ἀποφύγουν τήν βαθεῖαν τομήν — ἡ ἀποκατάστασις τῆς Δημοκρατίας θά βραδύνη. Τούτων ὅλων δοθέντων εἰς μίαν διαπίστωσιν ὁδηγούμεθα. "Οτι ἡ πραγματικότης δέν ἐπιτρέπει, ἐπί τοῦ παρόντος τήν ἐκπλήρωσιν τῆς κοινῆς ἐπιθυμίας, δηλαδή τήν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας».

'Από τήν ἄλλη πλευρά ὁ συνταγματάρχης ἐν ἀποστρατείᾳ καί πρώην γενικός γραμματεύς τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν κ. Δ. Σταματελόπουλος, σέ ἄοθρο του πού φιλοξενεῖται σέ ἀπογευματινή ἐφημερίδα τοῦ Σαββάτου, ὁμιλεῖ γενικά περί τῶν ἐπαναστατικῶν καθεστώτων καί τονίζει ὅτι: Αἱ κυβερνήσεις τῶν καθεστώτων τούτων, τόσον γενικά ὅσον καί ἰδιαίτερα ἡ κυβέρνησις τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τῆς 'Ελλάδος, ἐπιδιώκουν νά ἐξασφαλίσουν τήν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας μας. Τό ἔργον τοῦτο ἐπιτυγχάνεται ἐν γένει ἐπί τῆς βάσεως τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας καί τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ἐπί τῆς βάσεως ταύτης ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καί ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχ